

[Gunnar Fog-Petersen.]

Landsretterne er jo endelig Instans i adskillige Sager; saa det ærede Medlems Argumentation og hans Bemærkning om Højesteret fører lige ud i at sige, at denne Lov ikke bør vedtages. Med Hensyn til Domstolenes Uafhængighed har jo Retsplejeudvalget udtalt sig, og om denne Udtalelse er der sagt i Folketinget — det er ogsaa omtalt her i Dag af det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds, den tidligere Justitsminister (Steincke), som talte paa Socialdemokraternes Vegne —, at den Udtalelse, som Retsplejeudvalget har fremsat, savner en Begrundelse. Og det er rigtigt; der staar blot, at Udvalget maa fraraade det, eller hvad det nu er for et Udtryk, der bruges, „af Hensyn til Domstolenes Uafhængighed“; men Udvalget siger ikke noget som helst om, hvad Lovforslaget har med Domstolenes Uafhængighed at gøre, og giver altsaa ikke Grunde for, at man fraraader Forslaget. Nu har jeg set, at i det andet høje Ting — jeg har for Resten selv været inde paa den samme Tankegang, da jeg satte mig ind i Sagen — har det ærede Medlem Hr. C. C. Heilesen gjort opmærksom paa, at en nærmere Begrundelse er af Retsplejeudvalget anset for overflødig, fordi den Beskyttelse for Domstolenes Uafhængighed, som Grundlovens § 71 giver, ikke gælder konstituerede Dommere, og da en konstitueret Dommer altsaa er afhængig, vil en længere Konstitution selvfølgelig skade Uafhængigheden i det paagældende Dommerembede. Hvis dette er Retsplejeudvalgets Begrundelse, hvilket ogsaa er blevet gjort gældende i det andet høje Ting, ja, saa har det en Begrundelse; og hvis Retsplejeudvalget har ment, at den laa saa lige for, at det var overflødig at skrive det, saa staar Begrundelsen altsaa mellem Linierne. Men hvis det nu ikke skulde være Retsplejeudvalgets Begrundelse — hvis det har haft en anden Begrundelse —, vilde det dog være rigtigt at spørge om, hvad Motiveringen er. Denne Sag skulde med andre Ord for at være fuldt oplyst i alle Enkeltheder og begrundet, inden Tinget gaar til at vedtage den, behandles i et Udvalg, og Spørgsmaalet derfra stilles til Retsplejeudvalget, om det havde en anden Begrundelse, end der umiddelbart synes at ligge i dets Erklæring. Det er jo dette høje Tings Opgave at være prøvende og overvejende; i en Sag, hvorom der er Uenighed, bør Landstinget undersøge Grundene og tage Stilling til dem. Det er et Standpunkt, som særlig hævdes af Partiet Venstre, og jeg gaar derfor ud fra, at Partiet

vil have Sagen i Udvalg og have den grundigt undersøgt paa dette Punkt, hvor der altsaa synes at være en Uklarhed til Stede. De Partier, der holder paa dette Tings Værdighed og Betydning, bør ikke lade en saadan Lejlighed gaa fra sig til at vise, at Tinget kan have en saadan regulerende og prøvende Indflydelse. Det kunde maaske ogsaa være opmuntrende en Gang at se det høje Landsting tage sig sammen til en rask Handling og vedtage en Beslutning en, to, tre. Det sker ikke saa ofte. Men jeg vilde ønske, at det da kunde ske i en Sag, som var mindre uklar, end denne er paa et ikke helt uvæsentligt Punkt. Jeg kan ikke se rettere end, at Domstolenes Uafhængighed, derved at Konstitutionen forlænges, bliver gjort mindre end tidligere; og hvis man tillægger det stor Betydning, at Domstolene er uafhængige — og det mener jeg man bør —, er Lovforslaget altsaa uheldigt paa dette Punkt.

Men endelig pegede det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (Steincke) paa en anden Side af Sagen, som er ganske interessant, den nemlig, at det ikke alene er Domstolenes Uafhængighed, som bliver mindre, derved at der kommer til at foreligge en Konstitution i Embedet, idet den konstituerede Dommer ikke er en uafhængig Mand, men at ogsaa Ministeren i dette Tilfælde bliver afhængig. Ministerens Afhængighed bliver jo betydelig større; for saaledes som Lovforslaget er formet, kan Retspræsidenten, der skal give sit Samtykke til Konstitutionens Forlængelse, sætte Ministeren Stolen for Døren, naar der er gaaet et Aar, og sige: Ja, nu har jeg i dette Aar fundet mig i, at du har siddet som Justitsminister og som Dommer i Byretten, men nu synes jeg ikke, det er passende længere; nu faar du vælge. Og hvis da Ministeren har Embedet saa kært, som han siger han har, saa skal der skiftes Justitsminister efter Retspræsidentens Skøn, og det synes jeg dog er en uheldig Tingenes Tilstand, som derved kunde fremkomme, det har det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds fuldstændig Ret i.

Hvordan man end vender og drejer dette Lovforslag, synes det mig at være et uheldigt Lovforslag, skønt det gør mig ondt at maatte gaa imod det, fordi den højtærede Justitsminister, som jeg af mange Grunde sætter Pris paa, synes at føle sig knyttet i Liv og Død til dets Gennemførelse. Jeg vilde ønske, det høje Landsting vilde sige: Denne Sag er ikke prøvet og overvejet tilstrækkeligt endnu. Efter hele vor Skik og Opfattelse, ogsaa efter den Argumentation, som det 15de tingvalgte Medlem